

НІ, НЕ ТРОЯНДА, А ШИПШИНА

Нерідко зустрічається людина,
Що й в натовпі себе чимсь виділяє,
Троянда, та колюча, як шипшина,
Усім навкруг себе проблеми спричиняє.

Поєднує поезію троянди
Із прозою верблюжої колючки,
Яка сплелася у тугі гірлянди,
Отож сама, мов посмішка ласкава в злючки.

Через конфлікт підходить до контакту –
В розмові з нею часто так бувало,
Немає в неї навіть крихти такту,
І ти напружуєшся, щоб чогось не стало.

На упередження шипить змією
Фіксує так для себе застороги,
Махнеш тоді рукою – біс із нею,
Сам хутко перейдеш на інший бік дороги.

Подумать хочеш – комплекси від того,
Що звиклась із непевністю у всьому,
Шукає захист швидше якомога,
Мабуть розгадку слід відшукувати в цьому.

А що, як егоїзмом пояснити,

Що ним пропахла вся її натура?
Не хоче чорне й біле розрізнити,
Тоді яке нутро, мабуть така і шкура.

Дата написання вірша: 2022-01-23